

нака запалваше лояна свещ на ширинчен светилник и изгори ли свеща — повече не бива.

И най-малкият му син Добриян знаеше бащин обичай. Виде ли, че свещ в кржмата се запалва, ще се навърта на около; и послушно ще чака при първо извикване да влезе.

* * *

Наближаваше свети Костадин. Горнака взе да го не свърта във село. Не спира око на кржма, а по цял ден ходи сред ниви и все класовете доглежда. Той знаеше: захване ли ржта да цвти тук — там в Загоре житото се налива; и почнат ли излупените гжлжби от гнязда да изхвържват — там житото е на узряване. За туй и не го свърташе на едно място. По цел ден из джбравата ще скита, гнездата на гжлжбите да занича за да виде: ще изхвържне ли от негде млад гжлжб. А светне ли край плет първа светулка — четата треба да потегли.

Преди три дни гжлжбите от припека взеха да изхвържват, а над вечер, срещу неделя, първа светулка в тиховска долина сжгледа. И кога се върна в кжщи, ей че и момичетата от четата му надошли. Сякаш всички са видяли първа светулка.

Всяка си приготвила бохчичка сжс дрехи, надошле пред затворената кржма и чакат.

Новите руманки, които не знаяха че драгоманина по това време го в село несвърта, някак загрижено погледват затворената кржма, ала по старите му знаяха навика и чакаха споксйно: те знаяха, че щом залезе слжнцето — и той ще пжкне от кжм нивята.

А Рада от Илаковржт бе сварила да даде знак на Добриян, който за зла врага трябваше да затегне колата за пжт до мржкване.

Когато той зярна Рада само ѝ махна с ржка. То беше знак, че ще се срещнат тази вечер, ала сега не може, че работа баща му е оставил.

Не сварили руманките да се сприкажат, — ей че се завърна Горнака.

— Добър вечер, добър вечер, — се дочуха от много